Poslovni broj: Povrv-652/2025-6

Republika Hrvatska
Općinski sud u Splitu

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, po sucu Tomislavu Bagi, u pravnoj stvari tužitelja Peovica d.o.o., Omiš, Vladimira Nazora 12, OIB:34614033767, protiv tuženika Miroslava Čorića iz Splita, Branimirova obala 4, OIB:37798636314, kojeg zastupa punomoćnik Krešimir Bobanović, odvjetnik u Splitu, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 14. rujna 2026., u nazočnosti punomoćnice tužitelja te tuženika osobno i punomoćnika, na ročištu određenom radi objave presude, 27. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Mirjane Popovac iz Splita posl.br. Ovrv-27157/2025 od 22. rujna 2025. godine u dijelu u kojem se nalaže tuženiku Miroslavu Čoriću iz Splita, Branimirova obala 4, OIB:37798636314, isplatiti tužitelju Peovica d.o.o., Omiš, Vladimira Nazora 12, OIB:34614033767, novčani iznos od 119,28 EUR, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče:

- na iznos od 9,94 EUR od 01. rujna 2024.
- na iznos od 9,94 EUR od 01. listopada 2024.
- na iznos od 9,94 EUR od 01. studenog 2024.
- na iznos od 9,94 EUR od 01. prosinca 2024.
- na iznos od 9,94 EUR od 01. siječnja 2025.
- na iznos od 9,94 EUR od 01. veljače 2025.
- na iznos od 9,94 EUR od 01. ožujka 2025.
- na iznos od 9,94 EUR od 01. travnja 2025.
- na iznos od 9,94 EUR od 01. svibnja 2025.
- na iznos od 9,94 EUR od 01. lipnja 2025.
- na iznos od 9,94 EUR od 01. srpnja 2025.
- na iznos od 9,94 EUR od 01. kolovoza 2025.

pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, na račun ovrhovoditelja IBAN HR1824070001100578122, model HR00, s pozivom na broj 50-2025-278, u roku od 8 dana pod prijetnjom ovrhe.

II Nalaže se tuženiku nadoknaditi tužitelju trošak ovog postupka u iznosu od 38,27 eura, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 (tri) postotna poena, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1.Tužitelj je pred ovim sudom, kao ovrhovoditelj, podnio prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave, odnosno izvoda iz knjige otvorenih stavaka ovrhovoditelja radi isplate iznosa od 119,28 EUR koji iznos se odnosi na dospjelu, a neplaćenu novčanu tražbinu na temelju vjerodostojne isprave.

2. Javni bilježnik je pod poslovnim brojem Ovrv-27157/2025 od 22. rujna 2025. godine donio rješenje o ovrsi. Protiv navedenog rješenja o ovrsi tuženik je, kao ovršenik, podnio prigovor u kojem je u bitnom naveo kako ovršenik, a ni nitko drugi predmetnu nekretninu ne koristi ni na koji način pa nema potreba za odvozom komunalnog otpada ili naplatom bilo kakvih komunalnih troškova. Ovršenik da nije jedini vlasnik predmetne nekretnine radi čega nije jasno zbog čega je označen kao jedini obveznik plaćanja. Nakon navedenog prigovora sud je stavio izvan snage predmetno rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave u dijelu u kojem je određena ovrha, a postupak nastavio kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

3. Sud je u postupku izveo dokaze uvidom u izvadak iz poslovnih knjiga (list spisa 12), Izjavu o načinu korištenja javne usluge, račune, prigovore tuženika, porezno rješenje, financijsku karticu, cjenik javne usluge, rješenje o nasljeđivanju iza pok. Mare Čorić (l.s. 87-89), evidenciju odvoza (l.s. 85, 86), izvod iz katastarskog plana, izvadak iz zemljišne knjige, izvod iz posjedovnog lista (l.s. 90-94), saslušao tuženika (l.s. 97-99). Daljnjih dokaznih prijedloga stranke nisu imale i predložili su zaključiti glavnu raspravu.

4. Tužbeni zahtjev je osnovan.

5. Prema čl. 9. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23, 69/26, u daljnjem tekstu: ZOO) sudionik u obveznom odnosu dužan je izvršiti svoju obvezu i odgovoran je za njezino ispunjenje. Prema čl. 70. Zakona o gospodarenju otpadom („Narodne novine“, broj: 84/21, 142/23, u daljnjem tekstu: ZGO) propisano da je korisnik javne usluge na području pružanja usluge vlasnik nekretnine odnosno vlasnik posebnog dijela nekretnine i korisnik nekretnine odnosno posebnog dijela nekretnine kada je vlasnik nekretnine odnosno posebnog dijela nekretnine obvezu plaćanja ugovorom prenio na tog korisnika i o tome obavijestio davatelja usluge ili stvarni korisnik nekretnine (st. 1.), da se korisnici javne usluge iz čl. 70. st. 1. ZGO-a ovisno o načinu korištenja nekretnine, trajno ili povremeno, u svrhu stanovanja (vlasnici stanova, kuća, nekretnina za odmor) ili u svrhu obavljanja djelatnosti ili druge svrhe, razvrstavaju u kategoriju: 1. korisnika kućanstvo ili 2. korisnika koji nije kućanstvo (drugi izvori komunalnog otpada) (st. 2.), da je korisnik iz čl. 70. st. 2. toč. 2. ZGO-a korisnik javne usluge koji nije razvrstan u kategoriju kućanstvo, a koji nekretninu koristi u svrhu obavljanja djelatnosti,

što uključuje i iznajmljivače koji kao fizičke osobe pružaju ugostiteljske usluge u domaćinstvu sukladno zakonu kojim se uređuje ugostiteljska djelatnost (st. 3.), da je korisnik usluge dužan, između ostalog, platiti davatelju usluge iznos cijene javne usluge za obračunsko mjesto i obračunsko razdoblje, osim za obračunsko mjesto na kojem je nekretnina koja se trajno ne koristi (st. 4. toč. 5.). Prema čl. 71. ZGO-a propisano da je nekretnina koja se trajno ne koristi ona nekretnina koja se u razdoblju od najmanje 12 mjeseci ne koristi za stanovanje ili nije pogodna za stanovanje, boravak ili obavljanje djelatnosti, odnosno nije useljiva (st. 1.), te da se trajno nekorištenje nekretnine utvrđuje na temelju očitovanja vlasnika nekretnine, a da se dokazuje temeljem podataka očitanja mjernih uređaja za potrošnju električne energije ili plina ili pitke vode ili na drugi odgovarajući način uključujući očevid lokacije (st. 2.). Prema čl. 75. ZGO-a propisano je da se cijena javne usluge plaća radi pokrića troškova pružanja javne usluge (st. 1.), te da strukturu cijene javne usluge čini: 1. cijena za količinu predanog miješanog komunalnog otpada i 2. cijena obvezne minimalne javne usluge (st. 2.). Prema čl. 76. ZGO-a propisano da je obvezna minimalna javna usluga iznos koji se osigurava radi ekonomski održivog poslovanja te sigurnosti, redovitosti i kvalitete pružanja javne usluge, kako bi sustav sakupljanja komunalnog otpada mogao ispuniti svoju svrhu (st. 1.), da je cijena obvezne minimalne javne usluge dio cijene javne usluge (st. 2.), te da se na području pružanja javne usluge primjenjuje posebna jedinstvena cijena obvezne minimalne javne usluge za korisnika usluge razvrstanog u kategoriju korisnika kućanstvo i posebna za kategoriju korisnika koji nije kućanstvo (st. 3.). Prema čl. 14. st. 4. Ovršnog zakona (Narodne novine broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22, 06/24) ovršenik, odnosno protivnik osiguranja, dužni su ovrhovoditelju, odnosno predlagatelju osiguranja naknaditi troškove koji su bili potrebni za ovrhu ili osiguranje.

6. Među strankama je sporno je li tuženik u obvezi plaćati mjesečnu komunalnu uslugu tužitelju ako se objekt za koji se veže usluga odvoza komunalnog otpada ne koristi te je li on vlasnik ili suvlasnik nekretnine i je li jedini u obvezi plaćati komunalnu uslugu.

7. Prema odredbama ZGO-a, obveza plaćanja obvezne minimalne javne usluge za odvoz komunalnog otpada je zakonski propisana, predstavlja fiksni dio cijene javne usluge koji osigurava održivost i kvalitetu sustava sakupljanja otpada, a korisnik je dužan tu naknadu plaćati tijekom cijele godine osim ako nekretnina nije u trajnoj uporabi. Nesporno je utvrđeno da je tuženik evidentiran kao korisnik javne usluge za objekt na adresi Žeževica- Čorići 27, Šestanovac kao njen vlasnik, kako i proizlazi iz priloženog poreznog rješenja iz 2017., kao i iz činjenice da se tuženik sam prijavio za korištenje komunalne usluge (što proizlazi iz tuženikovih dopisa tužitelju iz 2019. i 2023.). Iz dostavljenog rješenja o nasljeđivanju iza pok. Mare Čorić proizlazi da je tuženik na imovini ostaviteljice proglašen nasljednikom za 1/5 dijela. Navodi tuženika da nije jedini vlasnik objekta na adresi Žeževica- Čorići 27, Šestanovac, nisu od značaja za odluku u ovom postupku, budući da su korisnici (suvlasnici) dužni tu činjenicu prijaviti tužitelju radi promjene evidencije korisnika. Za utuženo razdoblje od srpnja 2024. do lipnja 2025. tužitelj je tuženiku izdao račune u iznosu obvezne minimalne javne usluge za kućanstvo od 8,80 eura (uvećano za PDV) prema važećem Cjeniku koji je u primjeni za uslugu izvršenu od 01. lipnja 2024. (list 82 spisa), koje tuženik nije platio. Kao dokaz da se nekretnina ne koristi tuženik nije predlagao dokaze, osim vlastitog saslušanja i u kojem iskazu je naveo da na predmetnu adresu dolazi samo povremeno (u dopisima tužitelju iz 2019. i 2023. tuženika navodi da u Žeževicu dolazi ponekad jedan put u tjednu, a ponekad jedan put u mjesec dana). Međutim, iz

dostavljenih računa nije razvidno da se objekt na adresi Žeževica- Čorići 27, Šestanovac nije koristio kontinuirano 12 mjeseci unatrag od izdanih računa za utuženo razdoblje, zbog čega je tuženik u obvezi platiti uslugu tužitelju u visini minimalne javne usluge za kućanstvo. Postoje samo dvije kategorije korisnika, kućanstvo i ne-kućanstvo (poslovni i drugi objekti koji ne služe stanovanju), neovisno koristi li se objekt trajno, često, povremeno ili rijetko. Budući tuženik nije dokazao da je oslobođen plaćanja obveze minimalne javne usluge tužitelju zbog trajnog nekorištenja nekretnine, za koju tuženik plaća porez za kuće za odmor, jer nije dokazao da se objekt ne koristi dulje od 12 mjeseci, pa je u obvezi platiti tužitelju utuženi iznos, zbog čega je tužbeni zahtjev prihvaćen te je odlučeno kao u izreci. Tuženik je dostavio i evidenciju odvoza od 1. 1. 2023. do 31. 12. 2023. što ne predstavlja podatke za utuženo razdoblje, a dostavio je i evidenciju odvoza od 31.7. 2024. do 30.6.2024. za koje razdoblje je navedeno "broj odvoza 0" što znači da mu je za taj mjesec ispostavljen račun za obveznu minimalnu uslugu sukladno čl. 76. ZGO-a.

8. Sud je o prijedlogu ili tužbenom zahtjevu vezan člankom 2. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25, u daljnjem tekstu: ZPP) i nije sam mogao izvoditi dokaze koje stranke nisu predložile (sukladno pravnom stavu izraženom u odluci Županijskog suda u Zadru poslovni broj Gž-3411/13 od 06. veljače 2014. godine). Člankom 7. st. 1. ZPP propisano je da su stranke dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice. Sud u pravilu nije ovlašten utvrditi činjenice koje stranke nisu iznijele, niti izvesti dokaze koje one nisu predložile (sukladno pravnom stavu izraženom u odluci Županijskog suda u Zadru poslovni broj Gž-3152/14 od 27. veljače 2015. godine). Prema čl. 219. st. 2. ZPP-a sud može tijekom postupka, kad ocijeni da je to svrsishodno za pravilno rješenje spora, upozoriti stranke na njihovu dužnost iz stavka 1. toga članka, a osobito na potrebu iznošenja odlučnih činjenica i predlaganja određenih dokaza te iznijeti razloge zbog kojih smatra da je to potrebno. Sukladno čl. 219. st. 2. ZPP-a ne postoji obveza suda upozoriti stranke na njihovu dužnost da iznose činjenice i dokaze na kojima temelje svoj zahtjev ili kojima pobijaju navode i dokaze protivnika (prema stavu izraženom u odluci VSRH poslovni broj Rev x-148/10). Sud odlučuje samo o tome koje će od predloženih dokaza izvesti radi utvrđivanja odlučnih činjenica (prema čl. 220. st. 3. ZPP-a i sukladno pravnom stavu izraženom u odluci Županijskog suda u Splitu Gžo-429/11 od 01. ožujka 2012. i Gž-2478/2018 od 22. travnja 2020.– „ Sud ne samo da nije dužan, nego ne smije po službenoj dužnosti utvrđivati, postoje li još koje (neke) činjenice, koje bi možda bile pravno značajne za odlučivanje o istaknutom tužbenom zahtjevu, niti smije izvoditi dokaze koje stranke nisu predložile (osim u slučaju kada posumnja da stranke idu za tim da raspolažu zahtjevima kojima ne mogu raspolagati – članak 7. stavak 2. ZPP).“). Više ne postoji obveza suda da istinito i potpuno utvrdi činjenično stanje o kojem ovisi ili ne ovisi postavljeni tužbeni zahtjev. Sud nije ovlašten utvrđivati činjenice niti izvoditi dokaze koje stranke nisu predložile. (Županijski sud u Splitu Gž R-755/2022 od 3. studenog 2022.). Sud nije ovlašten ni dužan izvesti dokaze koje stranke nisu predložile. (VSRH Rev 132/10 od 5. siječnja 2012.).

9. Tužitelju su dosuđene i zatezne kamate na temelju odredbe članka 29. stavaka 1. i 2. ZOO-a.

10. O parničnom trošku je odlučeno temeljem čl. 154. i 155. ZPP-a te Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 138/23), pa tužitelju, s obzirom da je uspio s tužbenim zahtjevom, pripada pravo na naknadu troška i to za trošak javnog bilježnika od 25,00 eura uz trošak sudske pristojbe od 13,27 eura što ukupno iznosi 38,27 eura.

U Splitu, 27. listopada 2026.

S u d a c

Tomislav Bago

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude dopuštena je žalba Županijskom sudu. Žalba se predaje putem ovog suda, u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa ove presude.

DNA
1. Tužitelju.
2. Tuženiku po pun.

Dokument je elektronički potpisan:
Tomislav Bago
Vrijeme potpisivanja:
27-10-2026
13:46:32

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U SPLITU
2.5.4.97=#0C1156415448522D363139383036303839334
OU=Signature
S=Bago
G=Tomislav
CN=Tomislav Bago

Broj zapisa: **9-3088f-35db7**

Kontrolni broj: **04824-2dbdf-3801b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Tomislav Bago, O=OPĆINSKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.